

Dokument ze zasedání

B8-0063/2016

14.1.2016

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké
představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku

v souladu s čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

o prioritách EU pro zasedání Rady OSN pro lidská práva v roce 2016
(2015/3035(RSP))

Barbara Lochbihler, Judith Sargentini, Molly Scott Cato
za skupinu Verts/ALE

**Usnesení Evropského parlamentu o prioritách EU pro zasedání Rady OSN pro lidská práva v roce 2016
(2015/3035(RSP))**

Evropský parlament,

- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv a úmluvy OSN o lidských právech společně s jejich opčními protokoly,
 - s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN 60/251 o zřízení Rady pro lidská práva (HRC),
 - s ohledem na Evropskou úmluvu o lidských právech, Evropskou sociální chartu a Listinu základních práv EU,
 - s ohledem na akční plán EU pro lidská práva a demokracii na období 2015–2019,
 - s ohledem na svá předchozí usnesení o Radě OSN pro lidská práva,
 - s ohledem na svá předchozí usnesení o porušování lidských práv, včetně usnesení o naléhavých záležitostech v této oblasti,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 17. prosince 2015 o výroční zprávě o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2014 a politice Evropské unie v této oblasti¹,
 - s ohledem na článek 2, čl. 3 odst. 5 a na články 18, 21, 27 a 47 Smlouvy o Evropské unii,
 - s ohledem na výroční zprávu UNHRC za rok 2015 předloženou Valnému shromáždění OSN,
 - s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že na roky 2015 a 2016 připadají významná výročí spojená s lidskými právy, mírem a bezpečností: 70. výročí založení Organizace spojených národů, 50. výročí Mezinárodní úmluvy o občanských a politických právech a Mezinárodní úmluvy o hospodářských, sociálních a kulturních právech, 30. výročí Deklarace OSN o právu na rozvoj (1986), 20. výročí Pekingské deklarace a akční platformy (1995) a 15. výročí přelomové rezoluce Rady bezpečnosti OSN o ženách, míru a bezpečnosti (2000) a Rozvojových cílů tisíciletí (2000); vzhledem k tomu, že tato výročí si připomínáme v době nejvážnější humanitární krize od druhé světové války v důsledku neustále rostoucího počtu osob, které jsou nuceny opouštět své domovy kvůli změně klimatu, pronásledování, ozbrojeným konfliktům a všeobecnému násilí;
- B. vzhledem k tomu, že všechny státy jsou povinny dodržovat lidská práva bez ohledu na

¹ Přijaté texty, P8_TA(2015)0470.

rasu, původ, sociální či společenské postavení, pohlaví, sexuální orientaci nebo barvu pleti, a že znovu opakuje, že se hlásí k zásadě nedělitelnosti lidských práv, ať se jedná o práva politická, občanská, hospodářská, sociální či kulturní, která jsou spolu provázána a vzájemně na sobě závislá, a že se domnívá, že porušení kteréhokoli z těchto práv má přímý negativní dopad na práva ostatní;

- C. vzhledem k tomu, že všechny státy jsou povinny dodržovat základní práva svého obyvatelstva a činit konkrétní kroky, aby přispěly k dodržování těchto práv na vnitrostátní úrovni, a že jsou rovněž povinny spolupracovat na mezinárodní úrovni na odstranění překážek, které brání uplatňování lidských práv ve všech oblastech;
- D. vzhledem k tomu, že prosazování a ochrana univerzality lidských práv je součástí etického a právního *acquis* Evropské unie a jedním ze základních kamenů evropské jednoty a integrity; vzhledem k tomu, že stav lidských práv v členských státech přímo ovlivňuje důvěryhodnost zahraniční politiky EU v oblasti lidských práv;
- E. vzhledem k tomu, že činnost Unie v rámci jejích vztahů se třetími zeměmi se řídí článkem 21 Lisabonské smlouvy, který zdůrazňuje univerzálnost a nedělitelnost lidských práv a základních svobod a stanoví, že EU v rámci své činnosti na mezinárodní scéně musí respektovat lidskou důstojnost a dodržovat zásady rovnosti a solidarity a také zásady Charty OSN a mezinárodního práva;
- F. vzhledem k tomu, že dodržování lidských práv by mělo být jádrem všech politik, které se týkají míru a bezpečnosti, rozvojové spolupráce, migrace, obchodu a investic, humanitárních akcí, změny klimatu a boje proti terorismu, protože tyto otázky nelze vyřešit, jsou-li ignorována lidská práva;
- G. vzhledem k tomu, že k prosazování a dodržování lidských práv, demokracie a právního státu přispívají pravidelná zasedání Rady OSN pro lidská práva (dále jen „HRC“), jmenování zvláštních zpravodajů, mechanismus všeobecného pravidelného přezkumu a zvláštní procedury pro specifické situace v konkrétních zemích nebo pro určitá témata;
- H. vzhledem k tomu, že někteří členové Rady pro lidská práva byli shledáni jako jedni z nejhorších porušovatelů lidských práv a že neuspokojivě spolupracují v rámci zvláštních procedur OSN a nepodávají zprávy příslušným orgánům OSN podle Úmluvy pro lidská práva;

Rada OSN pro lidská práva

1. znovu opakuje své stanovisko, že členové HRC by měli být voleni mezi státy s nejvyššími standardy pro prosazování a ochranu lidských práv, právního státu a demokracie, a naléhá na členské státy EU, aby prosazovaly, aby na každý stát, jenž má být zvolen členem HRC, byla uplatňována kritéria založená na výsledcích, kterých dotčený stát dosáhl v oblasti lidských práv; je znepokojen rozšířeným a systematickým porušováním lidských práv v několika státech, které jsou členy HRC, včetně Ruska, Číny a Saúdské Arábie; vyzývá členské státy EU, aby při hlasování o členství v HRC neodevzdávaly hlasy ve prospěch států, které masivně porušují lidská práva, a aby se svým hlasováním seznámili veřejnost;

2. plně podporuje nezávislost a integritu Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva, a zdůrazňuje, že jeho nezávislost je důležité hájit, aby mohl i nadále účinně a nestranně plnit své poslání; znovu opakuje, že úřad musí mít k dispozici odpovídající finanční prostředky a plnou podporu;
3. znovu vyjadřuje svou podporu zvláštním procedurám a považuje za správné, že držitelé mandátů mají nezávislý status, který jim umožňuje vykonávat jejich úkoly zcela nestranně; vyjadřuje hluboké politování nad tím, že některé členské státy, např. Venezuela, Saúdská Arábie a Etiopie, a některé pozorovatelské státy, např. Vietnam, Zimbabwe, Uzbekistán a Turkmenistán, dostatečně nespolupracují v rámci tematických zvláštních procedur, a nad tím, že spolupráce neprobíhá upokojivě ani v rámci zvláštních procedur pro konkrétní země, což se týká i Izraele; vyzývá všechny státy, aby v rámci těchto procedur plně spolupracovaly;
4. znovu potvrzuje význam univerzálnosti všeobecných pravidelných přezkumů, má-li se získat ucelený obraz o stavu lidských práv ve všech členských zemích OSN, a opět potvrzuje svou podporu druhé fázi přezkumu; znovu vyzývá k tomu, aby doporučení, která dotčené státy nepřijaly v první fázi, byla znovu zvážena v dalších fázích pravidelných přezkumů;
5. zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby se všeobecných pravidelných přezkumů plně účastnilo široké spektrum zúčastněných stran, zejména z řad občanské společnosti, a vyjadřuje hluboké obavy ohledně toho, že účasti občanské společnosti na tomto procesu brání vážné překážky, neustále rostoucí omezení a zastrahování;
6. vyzývá Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ) a Komisi, aby se doporučeními vydanými v návaznosti na všeobecné pravidelné přezkumy řídily při politickém dialogu EU se všemi dotčenými zeměmi a aby hledaly způsoby, jak tato doporučení uplatňovat prostřednictvím strategií pro jednotlivé země či regiony;
7. žádá, aby u příležitosti 10. výročí Rady pro lidská práva bylo posouzeno, jaký má rada skutečně vliv a do jaké míry plní svůj mandát, a zda je nutné věnovat větší pozornost jejím rezolucím a dalším rozhodnutím; je znepokojen tím, že státy zodpovědné za porušování lidských práv často navrhnou vlastní rezoluce proto, aby odvedly mezinárodní pozornost od svého konání a svých opomenutí, a nikoli proto, že danou situaci mají v úmyslu skutečně řešit; zdůrazňuje, že situaci všech zemí je třeba řešit podle její závažnosti, a ne selektivně; upozorňuje, že je důležité, aby se na všech aspektech práce rady podílela občanská společnost a aby byl prosazován koordinovaný postup v zájmu prevence a řešení represí;
8. vítá iniciativu vysokého komisaře OSN pro lidská práva pro změnu, jejímž cílem je zlepšovat a posilovat globální přítomnost kanceláři OSN pro lidská práva, a to vytvořením osmi regionálních center, která by chránila a prosazovala lidská práva v přímé spolupráci s partnery, aby se doporučení lidskoprávních mechanismů podařilo v daném místě skutečně realizovat;

Členské státy EU v Radě pro lidská práva

9. vyjadřuje politování nad tím, že v posledních letech vládnou mezi členskými státy EU rozpory a nejednota ohledně situace v několika zemích, včetně Ázerbájdžánu, Bahrajnu,

Egypta a Jemenu, a že několik členských států EU odmítlo připojit svůj podpis ke společnému prohlášení EU nebo dokonce aktivně mařilo iniciativy ostatních členských států;

10. vyjadřuje politování nad pasivitou některých členských států EU v HRC; s politováním konstatuje, že od ustavení HRC se EU jako skupina rozhodla iniciovat jedinou novou rezoluci pro konkrétní zemi, a sice rezoluci o Bělorusku; vyzývá členské státy EU zastoupené v HRC, aby se rozhodněji ujímaly iniciativy při řešení situací v různých zemích a aby zahájily kroky v případech, kterými se HRC zatím nezabývala;
11. vyjadřuje politování nad strategií hlasování členských států EU o několika záležitostech, které mají klíčový význam pro globální jih, kdy se buď hlasování zdržely, nebo rezoluce nepodpořily, ačkoli nakonec byly přijaty – např. rezoluce o repatriaci nezákonně získaných finančních prostředcích, soukromých vojenských a bezpečnostních silách, bezpilotních letounech vybavených zbraněmi, zahraničním dluhu, právu na vzdělávání, lidských právech a mezinárodní solidaritě, jednostranných sankčních opatřeních, žoldnérích, právu na mír, lidských právech rolníků, rasismu, osobách afrického původu, právu na rozvoj a prosazování demokratického a spravedlivého světového pořádku; taktéž vyjadřuje politování nad názorovými rozdíly členských států v HRC ohledně významných tematických rezolucí, včetně rezoluce o bezpilotních letounech vybavených zbraněmi, právu na mír, boji proti rasismu a o právu na rozvoj;
12. domnívá se, že výsledky hlasování členských států EU v HRC jsou v ostrém rozporu se závazkem EU prosazovat nedělitelnost práv, zejména práv hospodářských, sociálních a kulturních, a dokládají kolektivní selhání EU, pokud jde o úspěšný přínos k rozvoji celosvětových standardů v uvedených oblastech; vyzývá ESVC, aby o této situaci podala Parlamentu zprávu a aby v HRC podpořila zevrubnou revizi přístupu EU a jejích členských států k hospodářským, sociálním a kulturním právům a tzv. právům nové generace; žádá členské státy EU, aby se při svém jednání v HRC více řídily podle zakotvených zásad a upustily od oportunistického přístupu; vyzývá EU a její členské státy, aby ve všech svých činnostech a postojích v rámci širšího systému OSN vycházely z lidských práv;

Občanská a politická práva

13. opakuje, že svobodná volba vrcholných politických představitelů v řádných, pravidelně konaných volbách na základě všeobecného a rovného volebního práva je jedním ze základních práv, jehož by měli požívat všichni občané v souladu se Všeobecnou deklarací lidských práv a Mezinárodní úmluvou o občanských a politických právech;
14. opětovně potvrzuje, že svoboda projevu a dynamické prostředí příznivé pro rozvoj nezávislé pluralitní občanské společnosti jsou základními předpoklady pro podporu dodržování lidských práv;
15. zastává názor, že současné digitální technologie nabízejí výhody, ale i výzvy pro ochranu práva na soukromí a pro výkon svobody projevu online na celém světě; v této souvislosti vítá jmenování zvláštního zpravodaje OSN pro právo na soukromí v digitálním věku, jehož mandát zahrnuje i otázky sledování a soukromí, které se dotýkají osob on-line i off-line;

16. opakuje, že se dlouhodobě staví proti trestu smrti, mučení a krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení a trestání ve všech případech a za všech okolností; opětovně zdůrazňuje, že zrušení trestu smrti přispívá k posílení lidské důstojnosti;
17. oceňuje významný pokrok, jehož bylo dosud dosaženo, neboť mnoho zemí výkon trestu smrti pozastavilo a řada dalších zemí učinila legislativní kroky vedoucí k jeho zrušení; vyjadřuje nicméně politování nad tím, že v některých zemích byl v posledních letech výkon trestu smrti obnoven; vyzývá státy, které trest smrti zrušily nebo na jeho výkon zavedly dlouhodobé moratorium, aby jej znovu nezaváděly, a státy, které trest smrti stále uplatňují, žádá, aby přijaly moratorium jako první krok na cestě k jeho zrušení;
18. vyzývá členské státy, aby uplatňovaly všechna nezbytná opatření k zajištění toho, aby přímo, ani nepřímo nepřispěly k uložení nebo výkonu trestu smrti v zemích, které stále trest smrti uplatňují, a to ani poskytnutím pomoci při prosazování práva nebo pomoci orgánu pověřenému stíháním, která by mohla přispět k uložení trestu smrti;

Sociální a hospodářská práva

19. lituje, že více než 20 let od přijetí Vídeňské deklarace o univerzalitě, nedělitelnosti a vzájemné závislosti a provázanosti všech lidských práv nepovažuje EU a její členské státy Mezinárodní úmluvu o hospodářských, sociálních a kulturních právech (ICESCR) za rovnocennou Mezinárodní úmluvě o občanských a politických právech a neklade na ni stejný důraz, jak ukazuje hlasování EU v HRC; oceňuje úsilí, které HRC vynakládá na to, aby všechna lidská práva měla stejnou váhu a aby na ně byl kladen stejný důraz, a že za tímto účelem zavedla mandáty pro zvláštní procedury pro hospodářská, sociální a kulturní práva; trvá na tom, že je třeba vynaložit mimořádné úsilí – i ze strany členských států EU – na zajištění ratifikace opčního protokolu k ICESCR, který stanoví mechanismy pro podávání stížností a vyšetřování;
20. vyjadřuje hluboké znepokojení nad růstem extrémní chudoby, kvůli níž nelze plně požívat všech lidských práv; v této souvislosti vítá zprávu zvláštního zpravodaje HRC o extrémní chudobě a lidských právech (A/HRC/29/31) a podporuje jeho návrhy, jak odstranit extrémní chudobu, např.: hospodářským, sociálním a kulturním právům by měla být přiznána stejná váha a priorita jako občanským a politickým právům; mělo by být uznáno právo na sociální ochranu; měly by být prováděny fiskální politiky konkrétně zaměřené na snižování nerovnosti; měla by být znovu věnována pozornost právu na rovnost, které by mělo být naplněno skutečným obsahem a otázky přerozdělování zdrojů by se měly stát jádrem diskusí o lidských právech;
21. zastává názor, že korupce, daňové úniky, špatná správa veřejných statků a nedostatečná veřejná odpovědnost přispívají k porušování lidských práv občanů, neboť způsobují odliv financí z veřejných rozpočtů, které by měly být věnovány rozvoji lidských práv v tolik potřebných veřejných službách, jako je vzdělání, základní služby zdravotní péče a další sociální infrastruktura; domnívá se, že boj proti korupci vyžaduje opatření, kterými se zajistí dodržování lidských práv, zejména práva na informace, svobody projevu a shromažďování, a rovněž nezávislou justici a demokratickou účast na věcech veřejných;
22. zdůrazňuje, že národnostní menšiny ve třetích zemích mají zvláštní potřeby, a že je třeba podporovat jejich rovnocenné postavení ve všech oblastech hospodářského,

sociálního, politického a kulturního života;

Původní obyvatelstvo

23. vyzývá ESVČ, Komisi a členské státy, aby podporovaly plnou a účinnou účast původního obyvatelstva na všech zasedáních HRC; dále je vyzývá, aby vzaly v úvahu, že původní obyvatelstvo je obzvláště ohroženo změnami klimatu, a aby účinně podporovaly jeho zapojení do uplatňování Pařížské dohody; naléhá na členské státy EU, aby požadovaly, aby všichni držitelé mandátu zvláštních procedur věnovaly zvláštní pozornost otázkám týkajícím se žen, mladých lidí a osob se zdravotním postižením z řad původního obyvatelstva a aby o těchto otázkách systematicky informovaly HRC; naléhavě žádá ESVČ a členské státy EU, aby aktivně podpořily vypracování celosystémového akčního plánu pro původní obyvatelstvo, jak o to požádalo Valné shromáždění OSN v rezoluci ze září 2014, zejména co se týče pravidelných konzultací s původním obyvatelstvem v rámci tohoto procesu;

Obránci lidských práv

24. odsuzuje neustálé šikanování a věznění obránců lidských práv a představitelů opozice státní mocí v řadě třetích zemí; vyjadřuje znepokojení nad nespravedlivými a restriktivními zákony, které mimo jiné omezují zahraniční financování, a tak vedou k zužování prostoru pro činnost občanské společnosti; vyzývá vlády všech států, aby prosazovaly a podporovaly svobodu sdělovacích prostředků, organizace občanské společnosti a činnost obránců lidských práv a aby jim umožnily působit bez strachu, represí a zastrasování;
25. vyzývá vlády všech států, aby organizacím občanské společnosti a obráncům lidských práv umožnily spolupracovat s HRC v rámci mechanismu všeobecného pravidelného přezkumu a aby zajistily, aby země, které přijímají odvetná opatření proti obráncům lidských práv, byly pohnány k zodpovědnosti;
26. domnívá se, že pronásledování a věznění obránců lidských práv a představitelů opozice, k němuž nadále dochází v řadě členských zemí HRC, poškozují její důvěryhodnost; naléhá na EU a její členské státy, aby na úrovni OSN podpořily iniciativu na vypracování soudržné a komplexní reakce na hlavní problémy, jimž po celém světě čelí obránci lidských práv zasazující se o práva žen, ochranu environmentálních práv původního obyvatelstva a jejich práva na půdu, dále aktivisté bojující proti korupci a beztrestnosti, novináři a další obránci lidských práv používající sdělovací prostředky, včetně internetových a sociálních médií, a aby systematicky odsuzovaly jejich zabíjení;

Podnikání a lidská práva

27. pevně podporuje účinné a komplexní provádění obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv v rámci EU i mimo ni a naléhavě vyzývá členské státy EU, aby přijaly a prováděly národní akční plány; zdůrazňuje, že je třeba přijmout všechna nezbytná opatření k odstranění nedostatků v účinném provádění těchto obecných zásad OSN, a to i v souvislosti s přístupem ke spravedlnosti a prostředky právní nápravy;
28. vyzývá OSN a EU, aby řešily otázku obhájců pozemkových práv, kteří jsou obětmi postihů, včetně hrozeb, zastrasování, svévolného zadržování, útoků a vražd, za svůj

kritický postoj vůči rozsáhlému nabývání půdy na úkor práva venkovského obyvatelstva ve třetích zemích na vlastnictví půdy a na potraviny, a to zejména pokud jde o investice a činnosti nadnárodních a evropských společností; vyzývá k tomu, aby mechanismy OSN a EU přednostně řešily otázku zabírání půdy, jakož i obavy obhájců pozemkových práv;

29. vítá podnět vysokého komisaře OSN pro lidská práva, jehož cílem je posílit projekt týkající se zodpovědnosti a opatření právní nápravy, který má přispívat ke spravedlivému a účinnějšímu režimu vnitrostátních prostředků právní nápravy, a to zejména v případech závažného porušování lidských práv v odvětví podnikání; vyzývá všechny vlády, aby splnily své povinnosti a zajistily dodržování lidských práv a přístup ke spravedlnosti obětem, které v oblasti přístupu k prostředkům právní nápravy na vnitrostátní a mezinárodní úrovni čelí jak praktickým, tak právním problémům v případech porušování lidských práv v souvislosti s podnikáním;
30. odsuzuje, že členské státy EU hlasovaly proti zavedení otevřené mezivládní pracovní skupiny pro vypracování právně závazného mezinárodního nástroje, který by upravoval činnost nadnárodních podniků a dalších podnikatelských subjektů ve vztahu k lidským právům, a že toto úsilí bojkotovaly; vítá výsledky práce, jichž tato pracovní skupina zatím dosáhla, a vyzývá EU a její členské státy, aby se konstruktivně zapojily do příslušných jednání;

Migrace a uprchlíci

31. vyzývá Radu OSN pro lidská práva a její struktury, aby se s nejvyšší pozorností zaměřily na dopady celosvětově vysokého počtu uprchlíků a migrantů na lidská práva a aby k tomu vydaly příslušná doporučení; s hlubokým rozhořčením zdůrazňuje, že úsilí o překročení vnější hranice EU si vyžádalo v celosvětovém měřítku nejvíce obětí na životech; žádá, aby byla lidská práva prosazována coby hlavní součást všech politik správy hranic a činností agentury FRONTEX, včetně zřízení režimu pro vyřizování stížností;
32. vyzývá EU a její členské státy, aby podpořily činnost zvláštního zpravodaje OSN pro lidská práva migrantů, provedly jeho doporučení, a to včetně požadavku na urychlení práce spočívající v nalezení nových způsobů, jak poskytnout zákonné možnosti migrace osobám, které se nacházejí v krizové humanitární situaci, a na rychlé provedení reformy a poskytnutí a realizaci následných opatření v souvislosti s rozšířením možností pro přesídlení;
33. vyjadřuje znepokojení nad tím, že je stále široce rozšířena diskriminace migrantů, včetně žadatelů o azyl a uprchlíků, a jsou porušována jejich práva; vyzývá všechny země, aby k migraci přijaly lidskoprávní přístup založený na lidských právech migrantů, žadatelů o azyl a uprchlíků, která jsou jádrem politik týkajících se migrace a jejího řízení a která se zaměřují zejména na situaci menšinových a znevýhodněných skupin migrantů, jako jsou ženy a děti; vyzývá všechny státy, aby řešily násilí vůči ženám a dívkám páchané na základě pohlaví, a zdůrazňuje, že je zapotřebí navrhovat migrační politiku z hlediska rovnosti pohlaví, aby odpovídala konkrétním potřebám žen a dívek;
34. připomíná, že všechny státy mají povinnost dodržovat a chránit lidská práva všech osob na svém území, a sice bez ohledu na jejich státní příslušnost, původ a přistěhovalecký

status; opětovně připomíná, že navrácení migrantů by mělo probíhat pouze při plném dodržování práv migrantů, na základě svobodného a náležitě odůvodněného rozhodnutí a pouze tehdy, pokud je v jejich zemi zaručena ochrana jejich práv; vyzývá vlády, aby ukončily svévolné zatýkání a zadržování migrantů a aby přísně dodržovaly zákaz navrácení; znovu vyzývá EU, aby zajistila, aby byly veškeré dohody o spolupráci v oblasti migrace a zpětném přebírání osob se státy, které nejsou členy EU, v souladu s mezinárodním právem;

Změna klimatu a lidská práva

35. vítá pařížskou dohodu, které bylo dosaženo podle Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu a která se týká přizpůsobení, zmírňování, vývoje technologií a jejich předávání a budování kapacit; trvá na tom, že otázka změny klimatu by se měla stát nedílnou součástí všech oblastí hospodářské politiky; naléhavě vyzývá všechny státy, které jsou signatáři výše uvedené dohody, aby přijaly neodkladná a ambiciózní mitigační a adaptační opatření, a to prosazováním změny klimatu jakožto ústředního prvku všech oblastí jejich politiky; trvá na tom, že by veškeré politiky a činnosti týkající se Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu měly vycházet z lidských práv;
36. opětovně připomíná, že negativní dopady změny klimatu představují bezprostřední a potenciálně nezvratnou celosvětovou hrozbu pro plné požívání lidských práv a že změna klimatu má zvláště závažné důsledky pro zranitelné skupiny, které se již nyní nacházejí v tíživé situaci; se znepokojením konstatuje, že se v důsledku doprovodných jevů změny klimatu, jako jsou např. vzestup hladin oceánů a náhlé povětrnostní změny způsobující sucha či povodně, očekává, že bude docházet k větším ztrátám na lidských životech, stěhování obyvatelstva a k nedostatku potravin a vody;
37. vyzývá mezinárodní společenství, aby řešilo nedostatky právní stránky pojmu „klimatický uprchlík“, včetně případného právního vymezení tohoto pojmu v mezinárodním právu či v jakékoli právně závazné mezinárodní dohodě;

Práva žen

38. zdůrazňuje, že je důležité nezpochybňovat „acquis“ Pekingské akční platformy, pokud jde o přístup ke vzdělávání a zdraví jakožto základnímu lidskému právu a o ochranu sexuálních a reprodukčních práv; zdůrazňuje, že všeobecné respektování sexuálního a reprodukčního zdraví a práv a přístup k souvisejícím službám přispívá ke snižování kojenecké a mateřské úmrtnosti; zdůrazňuje, že plánované rodičovství, zdraví matek a snadný přístup k antikoncepci a bezpečnému umělému přerušování těhotenství jsou důležitými součástmi strategie, která má chránit životy žen a pomoci jim začít nový život, pokud se staly obětmi násilnění; zdůrazňuje, že je třeba, aby se tyto politiky staly středem rozvojové spolupráce a humanitární činnosti s třetími zeměmi;
39. vítá nedávnou rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 2242 o ženách, míru a bezpečnosti, která ženy považuje za hlavní prvek veškerého úsilí, které má řešit globální výzvy, včetně narůstajícího násilného extremismu, změny klimatu, migrace, udržitelného rozvoje, míru a bezpečnosti; podporuje závěry celosvětové studie OSN o provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 o ženách, míru a bezpečnosti, v níž se zdůrazňuje, že je třeba, aby se ženy ujaly vůdčí role a zapojily se do řešení konfliktů

a budování míru, a že díky jejich zapojení dochází ke zlepšení humanitární pomoci, zvýšení úsilí o zachování míru, k úspěšnému ukončení mírových jednání a že jejich zapojení napomáhá potírání násilného extremismu;

40. vyjadřuje své hluboké rozhořčení nad skutečností, že od samotného počátku vzniku násilných extremistických skupin, jako je např. Dá'iš v Sýrii a Boko Haram v západní Africe, se násilí páchané vůči ženám, a zejména pak sexuální násilí, stalo nedílnou součástí cílů, ideologie a zdrojem příjmů těchto extremistických skupin, což před mezinárodní společností postavilo nové a velice závažné výzvy; vyzývá všechny vlády a orgány OSN, aby se ještě rezolutněji zapojily do boje proti těmto děsivým zločinům a obnovily důstojné postavení žen, kterým by se mělo dostat spravedlivého zadostiučinění, odškodnění a měla by jim být poskytnuta příslušná podpora;
41. má za to, že jedním ze způsobů, jak bojovat proti extremismu, je zajistit nezávislé postavení žen, kterého lze dosáhnout vyřešením základní příčiny, jíž je nerovné postavení žen a mužů, v jehož důsledku se ženy a dívky ocitají během konfliktů ve zranitelném postavení; vyzývá OSN a všechny její členské státy, aby přijaly konkrétní opatření s cílem zajistit nezávislé postavení žen, jejich smysluplné zapojení do předcházení konfliktům a jejich řešení i do mírových jednání a procesů budování míru, a to zvýšením jejich zastoupení na všech úrovních rozhodování, včetně vnitrostátních, regionálních a mezinárodních institucí a mechanismů;

Práva dětí

42. opětovně připomíná, že Úmluva OSN o právech dítěte, která byla přijata v roce 1989 a která je nejrozsáhleji ratifikovanou mezinárodní úmluvou o lidských právech, stanovuje řadu práv dítěte, včetně práva na život, zdraví, vzdělávání a hru, jakož i právo na rodinný život a na ochranu před násilím a diskriminací a právo na vyslyšení názoru dítěte; vyzývá všechny strany této úmluvy, aby dostály svým závazkům; vyzývá Spojené státy americké, které jsou jedinou zemí na světě, která tuto úmluvu dosud neratifikovala, aby k ní přednostně přistoupily;
43. vítá, že OSN plánuje zahájit celosvětovou studii, která má prostřednictvím kontrolní a hodnotící analýzy poskytnout přehled o tom, jak jsou stávající mezinárodní právní předpisy a normy uplatňovány v praxi, a zhodnotit, jak mohou státy konkrétně zlepšit své politiky a řešení v této oblasti; naléhavě vyzývá všechny státy, aby tuto studii podpořily a aktivně se do ní zapojily;
44. se znepokojením konstatuje, že v roce 2015 byla na celém světě k trestu smrti odsouzena řada osob za zločiny spáchané před dosažením věku 18 let a že řada z těchto osob byla popravena, přestože Úmluva OSN o právech dítěte zakazuje výkon trestu smrti na mladistvých osobách;

Práva osob LGBTI

45. vyjadřuje své znepokojení nad tím, že se v různých zemích stále uplatňují diskriminační právní předpisy a postupy a dochází k násilí vůči jednotlivcům z důvodu jejich sexuální orientace a genderové identity, přičemž v některých zemích je dosud používán i trest smrti; vybízí k bedlivému sledování situace v případě osob LGBTI v zemích, kde nedávno přijaté zákony proti těmto osobám ohrožují příslušníky sexuálních menšin na

životě; vyjadřuje hluboké znepokojení nad zákony o „zákazu propagandy“ omezujícími svobodu projevu a shromažďování, a to i v zemích na evropském kontinentu;

46. podporuje pokračující úsilí vysokého komisaře OSN pro lidská práva, jehož cílem je proti těmto diskriminačním právním předpisům bojovat, a to zejména na základě vydávání prohlášení, zpráv, kampaně s názvem „Svobodní a rovní“ a činnosti dalších subjektů OSN; je znepokojen omezením základních svobod obránců lidských práv osob LGBTI a vyzývá EU, aby je více podporovala; konstatuje, že základní práva osob LGBTI budou pravděpodobně více dodržována, budou-li mít tyto osoby přístup k právním institutům upravujícím jejich status, např. prostřednictvím registrovaného partnerství nebo manželství; vyzývá Radu OSN pro lidská práva, aby zavedla zvláštní postup nebo jiný mechanismus, který by zajistil, že těmto otázkám bude věnována systematická pozornost;

Boj proti terorismu a lidská práva

47. opětovně připomíná, že základem úspěšných politik pro boj s terorismem je dodržování základních práv a svobod, a to i při využití technologií v oblasti digitálního sledování, a naléhavě žádá, aby byla ve všech činnostech v rámci boje proti terorismu dodržována lidská práva a zásada právního státu, což je také základním pilířem globální strategie Organizace spojených národů pro boj proti terorismu;

Sport a lidská práva

48. odsuzuje stále rozšířenější praxi autoritářských států, které hostí obrovské sportovní nebo kulturní akce s cílem podpořit svou mezinárodní legitimitu, zatímco dále potlačují domácí opozici; vyzývá EU a její členské státy, aby se touto otázkou aktivně zabývaly, a to i v Radě OSN pro lidská práva, a aby jednaly s vnitrostátními sportovními svazy, podnikovými subjekty a organizacemi občanské společnosti o podmínkách účasti na těchto akcích, včetně mistrovství světa ve fotbale, které pořádá FIFA v Rusku v roce 2018 a v Kataru v roce 2022, a olympijských her v Pekingu v témže roce; žádá o vytvoření politického rámce EU a OSN v oblasti sportu a lidských práv;

Boj proti beztrestnosti / Mezinárodní trestní soud

49. potvrzuje své pevné odhodlání ukončit beztrestnost nejzávažnějších trestných činů, jež se dotýkají mezinárodního společenství, a zjednávat spravedlnost pro oběti válečných zločinů, zločinů proti lidskosti a genocidy, včetně zločinů v souvislosti se sexuálním násilím, a opakovaně vyjadřuje svou důraznou podporu práci Mezinárodního trestního soudu; zůstává ostražitý, pokud jde o jakékoli pokusy o zpochybnění legitimacy nebo nezávislosti tohoto soudu; vyjadřuje vážné znepokojení nad tím, že některé z příkazů k zatčení nebyly dosud vykonány; žádá EU a její členské státy, aby se soudem spolupracovaly a poskytovaly mu důraznou diplomatickou, politickou a finanční podporu, a to i v OSN; žádá, aby bylo zvýšeno úsilí o prosazování univerzality Římského statutu prostřednictvím jeho ratifikace, včetně změn z Kampaly, a o jeho účinné uplatňování;

Bezpilotní letouny a autonomní zbraně

50. opakovaně vyzývá Radu EU, aby vypracovala společný postoj EU o používání

bezpilotních letounů vybavených zbraněmi, jehož klíčovou součástí by bylo dodržování lidských práv a mezinárodního humanitárního práva a řešení otázek, jako je právní rámec, proporcionalita, zodpovědnost, ochrana civilního obyvatelstva a transparentnost; znovu naléhavě vyzývá EU, aby zakázala vývoj, výrobu a používání plně autonomních zbraní, které umožňují vést útoky bez lidského řízení; trvá na tom, aby lidská práva byla součástí veškerých rozhovorů se třetími zeměmi o boji proti terorismu; odsuzuje, že Francie a Spojené království hlasovaly proti rezoluci Rady OSN pro lidská práva o používání ozbrojených bezpilotních letounů v rámci protiteroristických a vojenských operací v souladu s mezinárodním právem;

Lidská práva a protidrogová politika

51. vítá společné prohlášení zvláštních zpravodajů OSN ze dne 7. října 2015 pro mučení a mimosoudní, zrychlené a svévolné popravy, v němž se uvádí, že „popravy za trestné činy v souvislosti s drogami představují porušení mezinárodního práva a jsou nezákonným zabíjením“ a že „mezinárodní agentury a země, které poskytují dvoustrannou technickou pomoc v oblasti boje proti trestné činnosti související s drogami, musí zajistit, aby programy, k nimž přispívají, nevedly ve svém konečném důsledku k porušování práva na život“;
52. vyzývá EU a její členské státy, aby v rámci jednání zvláštního zasedání Valného shromáždění OSN přednostně prosazovaly zrušení trestu smrti ukládaného za trestné činy v souvislosti s drogami, a opakovaně zdůrazňuje, že zrušení trestu smrti za trestné činy v souvislosti s drogami by mělo být předpokladem pro poskytování finanční a technické pomoci, budování kapacit a další podporu v oblasti prosazování protidrogové politiky;
53. vyjadřuje svou podporu, pokud jde o jmenování zvláštního zpravodaje pro lidská práva a protidrogovou politiku;

Priority EU v otázkách týkajících se jednotlivých zemí

Ázerbájdžán

54. vítá společné prohlášení o situaci lidských práv v Ázerbájdžánu vydané v rámci 29. zasedání Rady OSN pro lidská práva, avšak lituje toho, že řada členských států EU toto společné prohlášení nepodpořila; vyzývá členské státy EU a další členy Rady OSN pro lidská práva, aby se situací lidských práv v Ázerbájdžánu blíže zabývaly a pokračovaly ve své činnosti za účelem přijetí rezoluce, v níž by se vyzývalo k okamžitému a bezpodmínečnému propuštění obránců lidských práv, politických a občanských aktivistů, novinářů a bloggerů, kteří byli zatčeni či uvězněni na základě politicky motivovaných obvinění, k řádnému prošetření údajného mučení během zatčení a ke zrušení právních předpisů, jimiž je v Ázerbájdžánu neoprávněně omezena svoboda projevu, shromažďování a sdružování; vyzývá členské státy EU, aby usilovaly o ustavení mandátu zvláštního zpravodaje pro situaci lidských práv v Ázerbájdžánu;
55. vítá podmíněčné propuštění Leyly a Arifa Yunusových z humanitárních důvodů, avšak žádá okamžité zrušení obvinění, která proti nim byla vznesena; hluboce lituje skutečnosti, že v souvislosti s poslední prezidentskou milostí nebyl propuštěn na svobodu žádný z ázerbájdžánských vězňů svědomí;

Bělorusko

56. konstatuje, že propuštění šesti zbývajících vězňů je vítaným krokem; vyjadřuje své hluboké znepokojení nad neustálým omezováním svobody projevu a svobody sdružování a pokojného shromažďování; odsuzuje útoky na nezávislé a opoziční novináře a zastrasování a zadržování lidskoprávních aktivistů a kritiků na základě vykonstruovaných obvinění; odsuzuje, že se nadále používá trest smrti;
57. požaduje, aby byl na 32. zasedání Rady OSN pro lidská práva prodloužen mandát zvláštního zpravodaje OSN pro situaci v oblasti lidských práv v Bělorusku, a vyzývá vládu, aby se zvláštním zpravodajem plně spolupracovala a zavázala se k reformám na prosazování a ochranu lidských práv, které měly proběhnout již dávno, a aby za tímto účelem rovněž vydala doporučení zvláštního zpravodaje a ostatních lidskoprávních mechanismů;

Gruzie

58. bere na vědomí smysluplné legislativní reformy, díky nimž došlo k pokroku a zlepšení v oblasti justice, prosazování práva, státního zastupitelství, boje proti špatnému zacházení, práv dítěte a ochrany soukromí a osobních údajů a vnitřně vysídlených osob;
59. konstatuje, že je zapotřebí vyvíjet další úsilí, pokud jde o špatné zacházení, zejména v souvislosti s vazebním zadržováním a odškodněním obětí, o odpovědnost za zneužívání ze strany donucovacích orgánů, vyšetření zneužívání, kterého se v minulosti dopustili vládní úředníci, a práva menšin a žen; zůstává znepokojen nad stavem v oblasti svobody projevu a sdělovacích prostředků a nad tím, že pozorovatelé nadále nemají přístup do okupovaných regionů Abcházie a regionu Cchinvali/Jižní Osetie, v nichž nadále dochází k častému porušování lidských práv; vyzývá gruzínskou vládu, aby přijala vhodná opatření v návaznosti na doporučení učiněná v rámci procesu všeobecného pravidelného přezkumu

Rusko

60. ostře odsuzuje pokračující státní zásahy proti opozici, při nichž je k zákrokům proti nezávislým nevládním organizacím používán takzvaný „zákon o zahraničních agentech“ a zákon o „nežádoucích zahraničních organizacích“, který orgánům umožňuje zakázat činnost mezinárodních nevládních organizací považovaných za nebezpečné pro obranyschopnost Ruska nebo ruské ústavní základy, a neustálé represe aktivistů, politických oponentů a kritiků režimu, které nabývají různých forem;

Ukrajina

61. vyjadřuje vážné znepokojení nad pokračujícími plošnými útoky v civilních oblastech, cílenými útoky na školy a používáním škol pro vojenské účely oběma stranami; odsuzuje soustavné porušování lidských práv v tomto konfliktu a plně podporuje monitorovací misi OSN pro lidská práva a zvláštní pozorovatelskou misi OBSE na Ukrajině; vyzývá ukrajínskou vládu, aby přijala opatření, jež umožní dodávky určitých typů léků, včetně léků pro substituční léčbu opioidy, a lepší registrační postupy a možnosti přístupu osob, které v důsledku konfliktu přišly o své domovy, k zaměstnání a státní podpoře, dále aby zrušila zákony omezující svobodu projevu a sdružování,

přijala konkrétní opatření pro to, aby se v oblastech ovládaných vládou i v oblastech ovládaných povstalci nepoužívaly ozbrojené síly a ozbrojené skupiny, školy, a konečně aby ratifikovala Římský statut a stala se plným členem Mezinárodního trestního soudu;

62. vyzývá členské státy, aby na úrovni OSN podporovaly veškeré úsilí vynakládané na boj proti beztrestnosti a na vedení nezávislého vyšetřování násilností a porušování lidských práv při zásazích proti demonstrantům na Majdanu a ve věci používání kazetové munice provládními silami a povstalci podporovanými Ruskem v ozbrojeném konfliktu na východní Ukrajině a aby řešily stav lidských práv na Krymu a ostatní porušování lidských práv v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na východní Ukrajině;

Uzbekistán

63. naléhavě vyzývá členské státy EU, aby usilovaly o přijetí rezoluce Rady OSN pro lidská práva, která by vytvořila zvláštní mechanismus OSN pro Uzbekistán s cílem zajistit monitorování, vypracovávání veřejných zpráv a diskuse v UNHRC o stavu lidských práv v Uzbekistánu, a aby se zabývaly problémem nedostatečné spolupráce Uzbekistánu s lidskoprávními mechanismy OSN, zadržováním velkého počtu členů politické opozice, mezi nimiž jsou i obránci lidských práv, a omezováním svobody sdružování a projevu a omezováním činnosti sdělovacích prostředků a rovněž problémem dětské práce;

Bahrajn

64. vyjadřuje politování nad tím, že vláda Bahrajnu nijak nepokročila, pokud jde o zadržování mnoha osob, mezi nimiž jsou i obránci lidských práv, političtí aktivisté a novináři, kteří byli zatčeni za to, že uplatnili své právo na pokojné shromažďování a sdružování, a že nepokročila ani v otázce potrestání viníků, kteří se dopustili porušování lidských práv, včetně mučení, a zajištění nezávislosti a nestrannosti justice v Bahrajnu;
65. vyzývá členské státy EU, aby se v Radě pro lidská práva zabývaly stavem lidských práv v Bahrajnu prostřednictvím individuálních prohlášení, navazujícího společného prohlášení nebo rezoluce vyzývající Bahrajn k okamžitému a bezpodmínečnému propuštění všech obránců lidských práv, politických aktivistů a ostatních osob zatčených a obviněných v souvislosti s údajným spácháním trestných činů spojených se svobodou projevu, pokojným shromažďováním a sdružováním, k zahájení nestranného vyšetřování všech údajných případů mučení a špatného zacházení a k rychlému přijetí opatření, která usnadní činnost zvláštního zpravodaje pro mučení a ostatních lidskoprávních mechanismů OSN; znovu vyzývá EU, aby vypracovala komplexní postup pro to, jak mohou Unie a její členské státy aktivně usilovat o propuštění uvězněných aktivistů a vězňů svědomí;

Izrael/Palestina

66. vyzývá EU, aby na základě závěrů Rady pro zahraniční věci z července 2015 potvrdila svůj postoj k odpovědnosti tím, že prohlásí, že základním předpokladem míru a bezpečnosti v regionu je dodržování mezinárodního humanitárního práva a mezinárodního práva v oblasti lidských práv státními i nestátními aktéry, včetně související odpovědnosti;

67. s ohledem na závazek přijatý Radou pro zahraniční věci v červenci 2015 a na výzvu adresovanou třetím zemím v červencové rezoluci Rady OSN pro lidská práva, kterou podpořila EU, aby na okupovaných palestinských územích prosazovaly dodržování lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, naléhá na EU, aby vyzvala všechny strany, aby důvěryhodně vyšetřily údajné porušování mezinárodního práva, aby aktivně sledovaly a posuzovaly, zda jsou probíhající vyšetřování v souladu s mezinárodními normami týkajícími se povinnosti vyšetřovat, a to i tím, že budou pravidelně usilovat o vyjasnění ve věci uzavření případů, aby prosazovaly odpovídající následné mechanismy, jimiž se zaručí plnění doporučení uvedených ve zprávě vyšetřovací komise OSN z roku 2015 a předcházejících zpráv, a aby vyzvaly Izrael, aby při předběžném vyšetřování spolupracoval s Mezinárodním trestním soudem mimo jiné tím, že mu umožní přístup k informacím a v případě žádosti o informace bude ochoten spolupracovat;
68. lituje skutečnosti, že izraelské orgány odmítly se zvláštním zpravodajem OSN spolupracovat v otázkách okupovaných palestinských území, v důsledku čehož rezignoval na svou funkci, protože mu Izrael nepovolil přístup na zmíněná okupovaná území;

Sýrie

69. je vážně znepokojen neustále se zhoršující bezpečnostní a humanitární situací v Sýrii; důrazně odsuzuje šikanování, masakry, mučení, zabíjení a sexuální násilí, které na syrském obyvatelstvu páchá Asadův režim, Islámský stát a další extremistické a teroristické skupiny; opětovně vyzývá k udržitelnému řešení syrského konfliktu pomocí politického procesu, který pod taktovkou Syřanů povede ke skutečné politické transformaci zohledňující legitimní tužby syrského lidu a nezávisle a demokraticky mu umožní určit si vlastní budoucnost; vyjadřuje plnou podporu stávajícímu úsilí OSN o nalezení politického řešení konfliktu;
70. důrazně žádá Radu pro lidská práva, aby vyzvala Radu bezpečnosti OSN k přijetí vhodných opatření k potrestání osob zodpovědných za porušování lidských práv, včetně případů, které lze kvalifikovat jako zločiny proti lidskosti a válečné zločiny, včetně zvažování, zda by situace v Sýrii mohla být postoupena Mezinárodnímu trestnímu soudu;

Saúdská Arábie

71. znovu opakuje, že členové UNHRC by měli být voleni mezi státy, které dodržují lidská práva, zásady právního státu a demokracie; vyjadřuje zásadní nesouhlas s rozhodnutím OSN, které bylo učiněno za podpory členských států EU, přiznat klíčovou úlohu v oblasti lidských práv velvyslanci Saúdské Arábie při OSN v Ženevě, který byl v Radě OSN pro lidská práva zvolen předsedou skupiny nezávislých odborníků;
72. je nadále vážně znepokojen nad systematickým a rozšířeným porušováním lidských práv v Saúdské Arábii; vyzývá saúdské orgány, aby propustily všechny vězně svědomí, včetně držitele Sacharovovy ceny Ráifa Badawího;
73. vyjadřuje vážné znepokojení nad masovou popravou 47 vězňů v Saúdské Arábii, k níž došlo dne 2. ledna 2016, a nad alarmujícím zvýšením počtu poprav v roce 2015;

74. se znepokojením konstatuje, že mezi popravenými byli mladiství, duševně nemocné osoby a vězňové odsouzení k smrti za trestné činy, při nichž nedošlo k usmrcení osoby, zejména za činy spojené s výkonem práva na svobodu shromažďování a sdružování a práva na svobodu projevu;
75. vyzývá saúdské orgány, aby plně spolupracovaly se zvláštními procedurami UNHRC a s Úřadem vysokého komisaře OSN pro lidská práva; vyzývá Saúdskou Arábii, aby vyhlásila moratorium na trest smrti;

Západní Sahara

76. požaduje, aby byla dodržována základní práva obyvatel Západní Sahary, a to včetně svobody sdružování, svobody projevu a práva shromažďování; požaduje propuštění všech západosaharských politických vězňů; požaduje, aby na území Západní Sahary měli přístup poslanci, nezávislí pozorovatelé, nevládní organizace a tisk; naléhavě vyzývá OSN, aby poskytla Misi OSN pro referendum v Západní Sahaře (MINURSO) mandát týkající se lidských práv, jak tomu je v případě všech ostatních mírových misí OSN po celém světě; podporuje spravedlivé a trvalé řešení konfliktu v Západní Sahaře založené na právu západosaharského lidu na sebeurčení v souladu s příslušnou rezolucí OSN;

Jemen

77. vyjadřuje hluboké znepokojení nad dramatickým násilným konfliktem a bezprecedentní humanitární krizí v zemi; odsuzuje závažné porušování válečného práva a lidských práv, která páchají válčící strany, zejména disproporční plošné letecké údery, které provádí koalice vedená Saúdskou Arábií, při nichž zahynulo a bylo zraněno mnoho civilistů a bylo zničeno velké množství civilních budov; odsuzuje skutečnost, že jemenské orgány vyhostily zástupce vysokého komisaře OSN pro lidská práva; vyzývá EU, aby podpořila zřízení mezinárodního vyšetřovacího výboru Rady pro lidská práva, který by byl pověřen zdokumentováním porušování lidských práv, jichž se od září 2014 dopustily všechny strany;

Burundi

78. vyjadřuje své hluboké znepokojení nad cílenými útoky na obránce lidských práv, novináře a jejich rodinné příslušníky; důrazně v Burundi odsuzuje politické násilí, mimosoudní popravky, porušování a zneužívání lidských práv a podněcování k násilí z politických, etnických či jiných důvodů a také trvající beztrestnost pachatelů, včetně policie, bezpečnostních složek, mládežnických skupin spojených s politickými stranami a úředníků;
79. vyzývá burundské orgány, aby ukončení porušování práv a šikany stanovily za klíčovou a bezprostřední prioritu, včetně okamžitého ukončení zabíjení a útoků na obránce lidských práv, novináře a skutečné nebo domnělé oponenty a kritiky, a aby zahájily důkladné, nestranné a nezávislé vyšetřování s cílem postavit osoby zodpovědné za tyto činy před soud a odškodnit oběti;
80. vítá, že dne 17. prosince 2015 proběhlo zvláštní zasedání Rady pro lidská práva, na němž se jednalo o tom, jak zabránit dalšímu zhoršování situace v oblasti lidských práv

v Burundi, vyjadřuje však politování nad tím, že toto zasedání bylo tak dlouho odkládáno; vyzývá, aby byla urychleně vyslána mise nezávislých odborníků, a naléhavě vyzývá, aby burundské orgány s touto misí plně spolupracovaly;

Mauritánie

81. zdůrazňuje, že mauritánská vláda sice pokročila při přijímání legislativních opatření zaměřených na boj proti všem formám otroctví a otrokářským praktikám, ale tato opatření nejsou účinně vymáhána, což přispívá k přetrvávání těchto praktik; vyzývá orgány, aby přijaly protiotrokářský zákon, aby na celostátní úrovni zahájily systematické a pravidelné shromažďování údajů o všech formách otroctví a aby vypracovaly důkladnou studii, založenou na důkazech, o historii a povaze otrokářství s cílem tyto praktiky vymýtit;
82. naléhavě vyzývá mauritánské orgány, aby v souladu s mezinárodními úmluvami a mauritánskými zákony umožnily uplatňování svobody projevu a svobody shromažďování; vyzývá také k propuštění Birama Daha Abeidy, Bilala Ramdaneho a Djibyho Sowa, aby mohli pokračovat ve své nenásilné kampani proti pokračujícímu otrokářství bez strachu z obtěžování nebo zastrašování;

Jižní Súdán

83. vítá mírovou dohodu podepsanou válčícími stranami dne 28. srpna 2015 o ukončení občanské války, která zahrnuje přechodné sdílení moci, bezpečnostní opatření a zřízení smíšeného soudu pro projednávání všech zločinů spáchaných od počátku konfliktu; připomíná, že tento konflikt si vyžádal tisíce životů a v jeho důsledku byly vysídleny nebo uprchly stovky tisíc osob a uprchlíků;
84. vyzývá všechny strany, aby přestaly porušovat lidská práva a mezinárodní humanitární právo, ani se nedopouštěly mezinárodních trestných činů, jako jsou mimosoudní popravy, násilí namířené proti etnickým skupinám, sexuální násilí spojené s konfliktem, včetně znásilnění, jakož i násilí na základě pohlaví, nábor a zneužívání dětí, násilná zmizení, svévolné zatýkání a zadržování osob;
85. vyzývá Radu pro lidská práva, aby podpořila jmenování zvláštního zpravodaje pro Jižní Súdán, který by byl pověřen monitorováním a zveřejňováním zpráv o porušování lidských práv, včetně náboru a využívání dětských vojáků, a o využívání škol armádou, a dále předkládáním doporučení pro dosažení skutečné odpovědnosti;

Venezuela

86. vítá, že se dne 6. prosince 2015 konaly ve Venezuele svobodné a spravedlivé volby; dále vítá, že výsledky voleb byly přijaty vládou i opozičními silami; připomíná, že je důležité dodržovat ústavu, respektovat lidská práva a řídit se vůlí venezuelských občanů;
87. připomíná, že nová vláda bude muset v oblasti lidských práv řešit řadu otázek, počínaje otázkou beztrestnosti a zodpovědnosti za mimosoudní popravy, a to i v případě bezpečnostních složek, až po svévolné zatýkání a zadržování, právo politických vězňů na spravedlivé soudní řízení, nezávislost soudnictví, svobodu shromažďování

a sdružování a svobodu sdělovacích prostředků;

KLDR

88. vítá rezoluci Valného shromáždění odsuzující „dlouhodobé, stále trvající a široce rozšířené závažné porušování lidských práv“ v KLDR a vybízí Radu bezpečnosti OSN, aby přijala vhodná opatření k zajištění odpovědnosti a zejména, aby zvážila, zda by situace v KLDR měla být postoupena Mezinárodnímu trestnímu soudu, a vyzývá Radu pro lidská práva, aby znovu vyzvala k potrestání viníků, a to i pachatelů zločinů proti lidskosti v souladu s postupy, které byly na nejvyšších úrovních státního aparátu stanoveny již před mnoha desítkami let;

Čína

89. vyjadřuje hluboké znepokojení nad pokračujícím a rozsáhlým uplatňováním tvrdých opatření vůči aktivistům a právníkům hájícím lidská práva; zdůrazňuje, že od července 2015 bylo k výslechu předvoláno a odvedeno více než 200 advokátů a zaměstnanců právních služeb, což je zatím nejurputnější pokus umlčet kritiky režimu za celá desetiletí; je velmi znepokojen zprávou o tom, že čínské orgány v posledních dnech oficiálně zatkly na základě obvinění z podvrtné činnosti nejméně sedm právníků zabývajících se lidskými právy a jejich spolupracovníků, kteří byli tajně zadržováni po dobu šesti měsíců;

Myanmar

90. vítá, že se dne 8. listopadu 2015 uskutečnily volby s více kandidáty, což je důležitý milník v přechodu země k demokratickému režimu; je však i nadále znepokojen ústavním rámcem pro tyto volby, podle něhož je 25 % parlamentních křesel vyhrazeno pro armádu; oceňuje pokrok, jehož bylo dosud dosaženo v oblasti lidských práv, zároveň si však všímá řady oblastí, které i nadále vzbuzují značné obavy a mezi něž patří práva menšin a svoboda projevu, sdružování a pokojného shromažďování;
91. odsuzuje závažnou a široce rozšířenou diskriminaci a útlak Rohingyů, kterou ještě zhoršuje jak skutečnost, že toto etnikum nemá žádný právní status, tak i šíření nenávislných projevů proti vyznavačům jiného náboženství než buddhismu; vyzývá k plnému, transparentnímu a nezávislému vyšetření všech případů údajného porušování lidských práv Rohingyů a domnívá se, že čtyři zákony, které parlament přijal v roce 2015 na „ochranu rasy a náboženství“, zahrnují diskriminační aspekty z hlediska pohlaví; vyjadřuje politování nad tím, že Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva dosud nebylo povoleno zřídit v této zemi svou kancelář; trvá na tom, že je nutné, aby předtím, než budou dokončena jednání o investiční dohodě mezi EU a Myanmarem, bylo provedeno kompletní posouzení jejího dopadu na udržitelnost a lidská práva;

Nepál

92. vítá, že dne 20. září 2015 vstoupila v platnost nová nepálská ústava, která by měla položit základy budoucí politické stability a hospodářského rozvoje této země; doufá, že v blízké budoucnosti budou odstraněny zbývající obavy, jež vzbuzuje politické zastoupení menšin, včetně Dalitů, a že budou řešeny problémy spojené se zákony o státním občanství;

93. vyjadřuje politování nad tím, že navzdory přijetí Aktu o pravdě, usmíření a zmizelých osobách v květnu 2014 nedošlo k potrestání osob, které se za občanské války na obou stranách dopustily porušování lidských práv; naléhavě žádá nepálskou vládu, aby přistoupila k Mezinárodní úmluvě o ochraně všech osob před nuceným zmizením; odsuzuje omezování základních svobod tibetských uprchlíků; naléhavě žádá Indii, aby ukončila neoficiální blokádu nepálského hospodářství, jež spolu s ničivým zemětřesením, k němuž došlo v dubnu 2015, způsobilo humanitární krizi a uvrhlo více než milion Nepálců do bezvýchodné chudoby;

o

o o

94. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitele pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, zvláštnímu zástupci EU pro lidská práva, vládám a parlamentům členských států, Radě bezpečnosti OSN, generálnímu tajemníkovi OSN, předsedovi 69. zasedání Valného shromáždění OSN, předsedovi Rady OSN pro lidská práva, vysoké komisařce OSN pro lidská práva a generálnímu tajemníkovi Parlamentního shromáždění Rady Evropy.